

“Sevənləri sevindirmək gözəldir”

Jalə İsmayıl: “Hər uğurun arxasında əziyyət və bir də aldığı zövq var”

“Azərbaycanlı yazar Rumıniyada birinci oldu”. İki gün öncə bu xəbər demək olar ki, mediada ən çox oxunan xəbərlər sırasında yer aldı. Vaxtilə bizimlə birlikdə - “Kaspi”də çalışan həmkarımız, istedadlı yazar Jalə İsmayılın uğurunu eşidincə, sevincinə şərik olmağa tələsdik. Müsabiqədə necə qalib gəlməsinə, təhsil aldığı uzaq Rumıniyada yaşantılarına gəlincə - hər şeyi öz dilindən oxuyaq.

- Pyesinin uğurunu bəlkə şeirində yazdığın kimi, “başına gələn ən gözəl hadisə” sayaq?..

- Ədəbi anlamda sayaq... Amma, ümumiyyətlə, bu dəqiqə başıma gələn ən gözəl şey mənim uğuruma mənəndən çox sevən insanların olmasıdır. Burada da müəllimlərim, dostlarım, yoldaşlarım sevindilər. Amma Bakıdan elə bir enerji aldım ki... gözlemirdim. Sevənləri sevindirmək gözəldir.

- Müsabiqə prosesi də, sənin o zaman keçirdiyin hisslər də maraqlıdır...

- Rumıniyanın ən böyük universitetlərindən olan Krayova Universiteti və məşhur teatrlarından “Marin Soresku” Milli Teatrının birlikdə beynəlxalq müsabiqə keçirməsi ilə bağlı internetdə elanla rastlaşdım. Əsər qəbulu da bir neçə dildə aparılırdı. “Oxşar” 5-6 il əvvəl yazılıb. İngilis dilinə tərcüməsi də vardı. Tərəddüd etmədən göndərməyi qərara aldım. Azərbaycan dili dərində tələbələrərimlə bu barədə danışdıq. Qrupda iki gözəl qızım var - Monika və Mihaela. Dərhal “rumınca tərcümə edirik” dedilər. Monika peşəkər tərcüməçidir. Razılaşdıq. Qızlar əziyyətini çəkdi. Müsabiqənin bitməsi vaxtına az qalmış, əsəri göndərə bildik. Sonra da nəticələri gözlədik...

- Sənə birincilik qazandıran əsərin mövzusu haqqında eşitmək də maraqlı olar...

- Mənə elə gəlir ki, azadlıq haqqındadır. Ruso demişdi, deyəsən, hər istədiyini etmək deyil azadlıq, istəmədiyini edə bilməkdir. Bütün insanlığın buna ehtiyacı var - istəmədiyini etməyə məcbur olmamaq. Onu da deyim ki, “Oxşar” özümüzə də bəyənilməmişdi. Amma səhnə qismət olmadı bizim qəhrəmanlarımıza. Lakin bir gün özümüzə də olacağına inanıram.

- Rumıniyaya təhsilini davam etdirməyə gedəndə rumın və ingilis dillərini müəmməl öyrənməklə bağlı qarşında məqsədin vardı. İndi hansı mərhələdən danışmaq olar?

- Ana dilimi hər gün kəşf edən adamam, o biri dillərin vəziyyətini düşün. Onu deyə bilərəm ki, hələ rumınca və ingiliscəni icad edəni axtarıram. Proses davam edir.

COX PUL QAZANMASAM DA...

- Sosial şəbəkələrdən demək olar ki, uzaqlaşmışam. Virtual ünsiyyət yaradıcı adama çoxmu mane olur?

- Mən vaxtımı bölə bilmirəm. Kim bölə bilirsə, əhsən ona! Məsuliyyət daşdığı işlər var və onları yerinə yetirməliyəm. Sosial bir adam olduğum üçün oralara girdimse, çıxmıram. Ona görə də bu aralar fasilə vermişəm.

- Yadımdadır, dostlarla yığışanda həmişə zarafatla sənə gülürdük. Sən kafebook açanda, Rumıniyaya oxumağa gedəndə, vaxtını kitabxanalarda, arxivlərdə keçirəndə... İndi inanırıq ki, “hər addım atdıqca bir addım geri çəkilən xoşbəxtliyə toxunana qədər getmək” lazımmış...

- Hətta vunderkindlər də uğur üçün əziyyət çəkirlər. Hər uğurun arxasında mütləq əziyyət var. Amma həm də zövq var, heç bir

işdən almadığın bir zövq. Heç vaxt çox pul qazanmasam da, həmişə zövq aldığım işlərlə məşğul olduğum üçün özümü bəxtigətirən hesab edə bilərəm. Ömrümü kitabxanada keçirməyə gəlincə, daha maraqlı bir işlə rastlaşan kimi daşını atacam. Söz!

- Bizdə ədəbiyyata bir qədər umidsiz yanaşmalar yaranıb. Kitab rumınların əlində necə, mobil telefonu əvəz edirmi?

- Hər yerdə olduğu kimi... Amma kitab dükənləri da bizdən çoxdu, müsabiqəsi də, festivalı da. Bizdə ölkə əhalisi Bakıya toplanıb. Burada hər şəhərin öz mədəniyyət ənənəsi var, on illərdir keçirilən yerli, beynəlxalq müsabiqələri var. Ümumiyyətlə, hər nə qədər tam bir Avropa ölkəsi olmasa da, dövlətçilik tarixi, mədəniyyətinin inkişaf mərhələləri ilə Rumıniyanı bizimlə müqayisə etmək çətindir. Rumıniyanın indi olduğu nöqtəyə çatmaq üçün çox çalışmalıyıq. Dünyada mədəniyyətinin tanınmasından, ölkənin böyük biznes strukturlarının mədəniyyətə dəstək çıxmasına qədər. Biz bir bankdan bir balaca layihəyə maliyyə dəstəyi alana qədər ömrümüz yeyilir. Özü də hələ banklar üçün tumpulu olan o dəstəyi ala biləcəyik, ya yox, bəli deyil. Bu gün bir çox banklar bağlanır. Yaslıq altında saxladıkları pul hər dəqiqə dəyər-sizləşir. Təpik kimə dəydi? Yazar tayfası onsuz da iynə ilə gor qazmağa adət kardır. Amma banklar neçə gəncin kitabına adlarını yazmış olardılar. Neçə-neçə müsabiqənin, festivalın afişasında parlaya bilərdilər... Nə işə. Dünyada pul qazanmaqdan başqa da zövqlərin mövcud olduğunu bir gün kəşf edəcəklərinə inanıram. Ümumiyyətlə, insan gerek pul xərcləməkdən zövq alsın. Almışsa, onu məcbur etmək çətin məsələdir.

TURIST OLMAQ GÖZƏLDİR

- Rumın dili üzrə mütəxəssis kimi Azərbaycana qayıdacaqsan. Qarşında hansı üfüqləri görürsən?

- Mütəxəssis olmağa çalışıram. Ümid edirəm, bir gün Azərbaycan dilində rumın ədəbiyyatının alıcısı olacaq. Sadəcə, bədi ədəbiyyat deyil, bizim üçün faydalı olacaq hər sahədə tərcümə diqqətimi cəlb edə bilər.

- Sənə bəzən “qayıtma, qal” - deyənlər olur. Real təklif olsa, nə düşünürsən?

- Anamdan başqa hamı deyir və açığı, buna məyus oluram. Ölkəm qaçılacaq bir yerə çevrilməməliydi. Amma rumınlar da Rumıniyadan gedir. Keçən illik “Eurovision” mahnılarının mövzusu belə, rumınları vətənə çağırmaqla bağlı idi. Demək ki, rahatlıq nisbidir. İnsan ruhu sadəcə yenilik istəyir, dəyişmə istəyir. Texnika insanı yeyir. Əvvəllər qonşu kəndi, rayonu, paytaxtı görmək arzusu vardı və lapdan reallaşmırdı. İndi əlimizdəki cihazlarla burnumuzu soxmadığımız yer yoxdu. Yer kürəsi insanlara dar gəlməyə başlayıb. Mənəvi problemləri, əlbəttə ki, so-

sial problemlər yaradır. Boğuluruq. Nəfəs almaq üçün çıxırıq. Havası xoş gələndə də geri dönmürük.

- Avropada hazırda gərgin miqrant problemi yaşansa da, oralar cəlbedici görünür?

- Düzünü desəm, dünyanın hər yerində sadəcə turist olmaq istərdim. Turist olmaq gözəldir. Pasportun cibində, pulun kartında və dünya vecinə deyil. Bizim gözəl ölkəmiz var, Təranə xanım. O daha da gözəl olacaq. Biz heç bir yerə getmək istəməyəcəyik. Hələ çıxmadığımız dağları, görmədiyimiz gölləri, tanımadığımız insanları var. Açığı, heç nəyin həsrətilə ölmək istəmirəm. Hələ bu, vətən həsrəti ola. Burda yaxşı bir iş təklifinə “yox” demərəm. Amma gedib-gəlmək şərtilə. Avropalı olmaq xüsusi status-filan deyil. Mən coğrafi olaraq qafqazlıyam və bu, mənim xoşuma gəlir. İnsanlar özlərinə həsəd aparılan Avropa yaradıblarsa, biz də burada yaratmağın yolunu tapmalıyıq.

İNSAN ÖNCƏ XOŞBƏXT OLMALIDIR...

- “Sevilirəm, hamıdan cox, amma bu məni xoşbəxt eləmir” - deyə “Birnəfəs”

sə”də yazan bu balacaboylu, amma hünerli qız xoşbəxtliyin reseptini tapdı mı?

- Yox... Amma heç axtarmıram da. Tənbel və fatalistəm: qismətdirsə, özü gələcək.

- Ürəyindən keçməyənləri şeirlərinə yazırsən?

- Şeir haqqında danışmağa qorxuram. Demək olar ki, heç vaxt danışmıram. Şeir başqa bir aləmdir. Mən onu izah etməkdə gücsüzəm. Şeir haqqında düşünə bilmirəm. Heç vaxt da düşünürəm. Məni harada xalasa, orda da cızma-qara edirəm. Elə bilərəm, düşünsəm, dadı qaçar. O, şeir olmaz artıq. 5-6 ildə yazdıklarımı ələyib bir “Birnəfəs” çıxardıq. İllər sonra yenidən bir o qədər ələnərmə, bilmirəm. Şeirlə qəribə münasibətlərimiz var. Küsülü, bir-birini anlamayan, amma çox sevdiyi üçün də ayrılı bilməyən sevgili kimi. Axırımız xeyir olsun! Yaxşı ki, şeirin şıltaq havasına möhtac deyiləm. Boğçada yaxşı-pis hər şey var. Şeiri bəyənməyən dram oxusun, o, ürəyinə yatmadı, hekayəyə keçsin. Hekayədən dadmadı, Facebook statuslarına qurşansın... Bir qalır roman. Başım açılan kimi, bir roman yazacam. Elə bir roman ki... Onu dünya yazıcıları 50 il sonra “Ölmədən öncə oxunmalı 50 kitab” siyahısına salmalıdırlar... İddianın yekəliyini gördümmü? Sözdü də deyirəm, çox da ciddi qəbul etməyən...

- Daha üzünü taleyə tutub: “Xoşbəxt etməliydin məni, niyə şair elədin?” demirsən ki?

- Deyirəm... Həmişə deyəcəm. İnsan öncə xoşbəxt olmalıdır. Yerdə qalan hər şey - müsahibə almaq, müsahibə vermək, birinci olmaq, axırıncı ölmək - təfərrüatdır. Bütün çırpınıqlar xoşbəxt olmaq əzmidir, ümididir. Müsabiqələrə qatılmaq da. Az-az hallarda həyəcanlandıqları üçün müsabiqələrin nəticəsini həyəcanla gözləyirəm; “bəlkə həyəcanlandım” deyə.

- Yaxşı, yenə “sevgilər döyürmü qapını bərk-bərk...”

- Hə... qapını bağlayıb, küncə qısılmışam - evdə heç kim yoxdu...

- “Susun! eşitmək istəyirəm. uzaqda,

çox uzaqda pıçıldayan var: “Səni sevirəm...” -

Bu pıçıldını necə eşidirsənmi?

- Nədənə “sevirəm” deyənlər elə uzaqdan deyirlər. Sanki tənbel və fatalist olmağı mənim başıma vururlar...

Söhbətləşdi
Təranə Məhərrəmov

“Azercell” ixtisarlara aparıb

“Azercell Telekom” MMC-nin prezidenti Vahid Mürsəliyev şirkətin kollektivinə məktubla müraciət edib. Şirkətdən verilən məlumata görə, V.Mürsəliyev müraciətində bildirib ki, ağır makroiqtisadi vəziyyətə görə şirkət rəhbərliyi xərclərin azaldılmasına dair olduqca çətin qərar qəbul etməli olub.

“Təəssüflər olsun ki, bazardakı vəziyyət şirkətimizin də fəaliyyətinə təsir göstərmişdir. Biznesimizi mövcud şəraitə uyğun optimallaşdırmalıyıq. 2015-ci ilin avqust ayından etibarən “Azercell” rəhbərliyi şirkət xərclərinin, o cümlədən işçilərə aid xərclərin azaldılması və ixtisarlara aparılması ərəfəsində olub. Amma biz maksimum dərəcədə əlavə xərcləri azaldaraq, işçi sayına toxunmamağa çalışmışıq. 2015-ci ilin sonunda növbəti devalvasiyanın baş verməsi, ümumi iqtisadi vəziyyətin daha da ağırlaşması və bunun nəticəsində maliyyə durumunun daha da geriləməsi şirkətimizdə 8%-ə qədər iş yerlərinin, yeni 60-a yaxın işçinin ixtisar edilməsinə dair qərarın verilməsinə gətirib çıxarıb. Bu vəzifələrdə çalışan əməkdaşların hamısına layiqli kompensasiya təklif olunacaq. Bu gündən etibarən ixtisara düşmüş vəzifələrdə çalışanlarla üzübüz görüşlər keçirilməyə başlanıb. Bu haqda sizə məlumat verdiyimə görə çox üzgünəm. Təəssüf ki, başqa çıxış yolumuz yoxdur.

Şirkətimiz bazardakı vəziyyətdə biznesini davam etdirməli, yeni yatırımlar həyata keçirməyə və rəqabətə davamlı olmalıdır. Hər bir “Azercell” əməkdaşına dərin təşəkkürümü bildirirəm. Əminəm ki, birgə səylərimiz nəticəsində mövcud çağırışların öhdəsindən gələrik həm özümüzün, həm də şirkətin fəaliyyət göstərəcəklərini daha da yüksəldəcəyik, bununla da komandamızı yenidən genişləndirə biləcəyik”, - deyə V.Mürsəliyev bildirib.

BLAN

Torpaq mülkiyyəti üçün Abşeron rayon Mehdiabad qəsəbə sakini Dehniya Əzizə Eldar qızının adına 26.05.2006-cı il tarixdə verilmiş və onun ailə üzvləri Dehniya Samir Manuçer oğlu, Dehniya Arzu Manuçer qızı, Mikayılov Anar Hamlet oğlunun da adları qeyd edilmiş dövlət aktı (JN: 3108 KOD 30800027) itdiyi üçün etibarsız sayılır.